

да бѣше да остане при Василю-Островцы-те нейны пріятелѣ, или при купецъ-атѣ. Какъ да е, подирѣ нѣкои дни, зачна по добрѣ да ся благодарява, и ся запозна съ домашны-те. Слуги-те бѣха толкосъ удолжителни, колко-то Господарка-та имъ бѣше добра и великодушна. Она сѣдяше да яде на една софра съ княгиня-та, коя-то за старина-та и слабость-та си прѣимаше доволно госты, и за това никога не има време особито съ нея да говори: не послѣ много и гости-те научиха ѣ ся, и не мысляха веќе за нея. Нова-та страница часто бѣше турила да говорятъ на княгиня-та, за намѣреніе-то на путешествіе-то и надежды-те ѣ. Но или тая Госпожа мысляше че нищо не ще да сполучи, или онѣи, кои-то ся вричаха да ѣ говорятъ, не ѣ говоряха, молбы-те ѣ не имаха никакое слѣдствіе, и така вси-те нейны надежды основавахася токмо на защищеніе-то на нейны-те Василю-Островски пріятелѣ, кои-то тя често гледаше.

Кога-то она бѣше у первый нейный гостопріемникъ, единъ чиновникъ отъ Господинъ В*** канцеларія писаръ на Н.В.И.Старата Императрица, совѣтовалъ я бѣше да напра-